

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: T.H.B.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, *zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem AK Čechovský & Václavek, s.r.o., se sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované **ze dne 19. června 2014, čj. MV-138884-3/SO-2012**,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Napadená rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná Komise pro rozhodování ve věcech cizinců zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3.8.2012, čj. OAM-2916-18/Zr-2011. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zrušil žalobci povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen zákon o pobytu cizinců) a současně podle § 50 odst. 1 písm.

b) zák. č. 326/1999 Sb. cizinci udělil výjezdní příkaz na 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uváděl, že žalobce uzavřel sňatek s paní Ž.N., na základě čehož získal dne 23.12.2004 povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení s občanem České republiky. Dne 23. 8. 2011 Ministerstvo vnitra zaslalo žalobci vyrozumění o zahájení řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu. Podnětem k tomuto postupu bylo zjištění Policie České republiky, Odboru cizinecké policie, podle kterého manželka žalobce uvedla, že se za svého manžela provdala účelově za finanční odměnu ve výši 10.000,- Kč, přičemž manžela, kromě svatebního dne, nikdy neviděla a ani neví, kde v současné době žije. Dne 22. 5. 2012 do protokolu o svědecké výpovědi uvedla, že po svatebním obřadu se oba rozešli každý svou cestou, nikdy se neviděli, nevedli společnou domácnost a nemají spolu žádné děti. Žalovaný se vypořádal s jednotlivými námitkami odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a nesouhlasil přitom s námitkou žalobce, že svědecká výpověď jeho manželky Ž.N. ze dne 22. 5. 2012 je procesně nepoužitelným důkazem, neboť v daném případě byly splněny podmínky pro aplikaci § 51 odst. 2 správního řádu. Manželka žalobce byla dvakrát neúspěšně předvolána k podání svědecké výpovědi, a to 1. 11. 2011 a 30. 11. 2011. Ačkoliv obě předvolanky byly řádně doručeny, manželka žalobce se nikdy nedostavila. Proto dne 21. 12. 2011 bylo vydáno usnesení o předvolání této svědkyně. Pokus o její předvedení však byl neúspěšný, neboť na uvedené adrese se nezdržovala. Na nově zjištěnou adresu pobytu svědkyně bylo zasláno další předvolání k výsledku, které se svědkyni podařilo dne 23. 3. 2012 doručit, přesto se k výsledku opět nedostavila. Dne 2. 5. 2012 bylo proto vydáno další usnesení o jejím předvedení, toto předvedení bylo úspěšné a manželka žalobce byla proto dne 22. 5. 2012 vyslechnuta. Výpověď manželky žalobce byla pro celé řízení klíčová, a protože se svědkyni nedařilo vyslechnout přes četné pokusy v období delším než půl roku, byly splněny podmínky pro aplikaci § 51 odst. 2 správního řádu, neboť takové provádění důkazu bylo možné posuzovat za úkon, u nějž hrozí nebezpečí z prodlení. Z těchto důvodů žalovaná Komise dospěla k závěru, že předmětný protokol o výsledku manželky žalobce jako svědkyně dne 22. 5. 2012 je důkazem procesně použitelným a správní orgán I. stupně v tomto směru nepochybil. Právní zástupce žalobce byl o provedení tohoto úkonu zpětně vyrozuměn a dne 11. 6. 2012 mu byla dána možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k těmto se vyjádřit.

Pokud jde o otázku přiměřenosti dopadu rozhodnutí na soukromý a osobní život žalobce, správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že vydané rozhodnutí zasáhne do života žalobce, avšak tento zásah vzhledem ke zjištěným okolnostem byl vyhodnocen jako přiměřený. Žalobce má sice na území České republiky manželku, ovšem vzhledem k výpovědi této manželky jako svědkyně, tento vztah nebyl brán v potaz. Jiné osobní vazby na území České republiky žalobce nikdy neprezentoval. Vydané rozhodnutí žalobci ve svém důsledku odebírá nejvyšší pobytové oprávnění, které získal obcházením zákona, přičemž žalobce může svůj pobyt na území České republiky legalizovat jiným způsobem. Kromě toho, není ve veřejném zájmu, aby cizinci zůstal nejvyšší pobytový status, pokud tento status získal obcházením zákonů České republiky.

II. Žaloba

V podané žalobě žalobce tvrdil, že žalovaný správní orgán porušil ust. § 68 odst. 3 správního řádu, které definuje požadavky na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu a

zároveň je v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Žalobce tvrdil, že žalovaný opomenul zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje ust. § 3 správního řádu. Napadené rozhodnutí stejně jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v rozporu s § 174a zák. o pobytu cizinců a při vydání těchto rozhodnutí byla zásadním způsobem porušena ustanovení definující podmínky pro výkon jejich činnosti zejména ust. § 2 odst. 3, 4 správního řádu.

Žalobce tvrdil, že v řízení byly získány důkazy protiprávním způsobem, neboť žalobce nebyl vyrozuměn o provádění důkazu výsledkem svědka. Ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu však ze správního spisu nelze žádný způsobem dovodit, že by se účastník řízení vzdal svého práva účastnit se dokazování. Správní orgán tedy nemusel informovat účastníka řízení toliko v případě, že by hrozilo nebezpečí z prodlení. Správní orgán však věděl, kdy bude předvedení svědka realizováno a měl účastníka řízení uvědomit o tom, že se bude daný úkon konat. Správní orgán věděl o plánovaném úkonu a zcela záměrně o tomto úkonu účastníka řízení neinformoval. V této souvislosti žalobce poukázal na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí čj. 4 Ads 55/2008-76 se vyjadřoval k nezbytnosti vyrozumět účastníka řízení o provádění důkazu ve formě svědecké výpovědi. Žalobce rovněž poukázal na rozhodovací praxi Ústavního soudu, který v Nálezu sp. zn. II. ÚS 98/1995 vyhodnotil nepřítomnost advokáta při podání vysvětlení podle § 12 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky jako porušení práva garantované v čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, tj. práva na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.

Žalobce rovněž vytýkal napadenému rozhodnutí, že žalovaný se nezabýval otázkou přiměřenosti rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu. Správní orgán neprovedl žádné relevantní zjištění dopadu tohoto rozhodnutí do života žalobce, když tyto informace má správní orgán povinnost zjišťovat i bez návrhu. Pro toto posouzení nebyly zjištěny žádné relevantní okolnosti a ve vztahu k otázce přiměřenosti napadeného rozhodnutí se stalo toto rozhodnutí nepřezkoumatelným. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaná Komise v písemném vyjádření k projednávané žalobě uváděla, že námitku údajné procesní nepoužitelnosti protokolu o svědecké výpovědi manželky žalobce ze dne 22. 5. 2012 vznášel žalobce již v odvolání a žalovaná se touto námitkou obsáhle věnovala v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 4 a 5. Žalovaná se ztotožnila se závěry Ústavního soudu o důležitosti práva účastníka řízení být přítomen výsledku svědka, avšak poukázala na ust. § 51 odst. 2 správního řádu, které počítá se situacemi, kdy je možno provést výslech svědka i bez jeho přítomnosti, a to v případě, kdyby trvání na dodržení tohoto procesního pravidla mohlo ohrozit účel řízení. Takováto situace v předmětném řízení nastala a aplikaci tohoto procesního postupu žalovaná také v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnila. Právní názor Nejvyššího správního soudu prezentovaný v jeho rozhodnutí čj. 4 Ads 55/2008-76 nelze podle žalované v daném případě použít, neboť v tamní věci absentovala déle než 6

měsíců trvající snaha zajistit vyslechnutí klíčového svědka. Žalobce v projednávané věci však po celou dobu řízení namítal pouze údajnou procesní nepoužitelnost protokolu o výsledku svědkyně, aniž by jakkoliv vyvracel skutečnosti z výpovědi svědkyně plynoucí. Žalovaná proto konstatovala, že v dané věci byl stav zjištěn způsobem, že o něm nebyly důvodné pochybnosti. V předmětném protokolu byly podrobně popsány důvody svědkyně vedoucí k uzavření sňatku, proces uzavírání sňatku i finanční hotovost za něj obdržená. V otázce posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého života žalobce žalovaná Komise neposuzovala, neboť nepřiměřenost dopadu rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce v odvolání vůbec nenamítal. K otázce vazby žalobce na území České republiky se žalobce v průběhu řízení nikdy nevyjadřoval, ač mu k tomu byla opakovaně dáвана možnost. Oznámení o zahájení řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu bylo žalobci doručeno 5. 9. 2011, tedy necelé 3 roky před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí Komise. Přes možnost vyjádřit se k podkladům o rozhodnutí žalobce ani v průběhu řízení k této otázce se nevyjadřoval a omezil se pouze na vznášení námítky o procesní nepoužitelnosti protokolu o svědecké výpovědi. Žádné podrobnosti ohledně vazeb žalobce na území České republiky neuváděl ani v odvolání. Rovněž v projednávané žalobě žalobce pouze tvrdil, že správní orgán I. stupně neměl dospět k závěru o přiměřenosti zásahu napadeného rozhodnutí, aniž by specifikoval, v čem konkrétně bude takový zásah nepřiměřený. Z toho důvodu žalovaná Komise navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem.

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Zákonnost rozhodnutí krajský soud přezkoumával ve vazbě na příslušná procesní ustanovení zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, jejichž porušení se žalobce dovolával a dále ve vztahu k příslušným hmotněprávním ustanovením zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

Žalobce v žalobě tvrdil, že v řízení bylo porušeno ust. § 51 odst. 1 správního řádu o provádění dokazování, čímž správní orgán nezjistil stav věci způsobem odpovídajícím ust. § 3 správního řádu. Při posuzování této zásadní tvrzené vady řízení vycházel krajský soud z předmětu řízení před správním orgánem, kterým bylo řízení zahájené z moci úřední o zrušení a zániku platnosti povolení žalobce k trvalému pobytu. Toto řízení bylo vedeno na podkladě § 871 odst. 1 písm. c) zák. o pobytu cizinců, podle kterého ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství. Při posouzení důvodnosti této žalobní výtky vycházel krajský soud z obsahu správního spisu, ze kterého zjistil, že dne 23. 8. 2011 správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení z moci úřední o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu podle ust. § 871 odst. 1 písm. c) zák. o pobytu cizinců. Podkladem pro zahájení řízení byly skutečnosti obsažené v podaném vysvětlení ze dne 7. 2.

2011, ve kterém Ž.N. uváděla okolnosti, které předcházely a dále provázely uzavření sňatku se žalobcem. V průběhu vedeného řízení správní orgán dne 13. 10. 2011 předvolal Ž.N. k výsledku na 1. 11. 2011. Ž.N. toto předvolání převzala dne 19. 10. 2011 a k výsledku se nedostavila. Dne 14. 11. 2011 správní orgán předvolal Ž.N. k dalšímu výsledku na 30. 11. 2011. Ž.N. dne 15. 11. 2011 předvolání převzala a k výsledku se nedostavila. Dne 21. 12. 2011 správní orgán I. stupně nařídil předvedení Ž.N. k výsledku na 3. 2. 2012. Toto předvedení nebylo úspěšné, neboť jmenovaná se na udané adresu ... nezdržovala. Dne 21. 3. 2012 správní orgán I. stupně předvolal Ž.N. k výsledku na nově zjištěnou adresu... na den 18. 4. 2012. Ž.N. předvolání dne 23. 3. 2012 převzala, k výsledku se však nedostavila. Dne 2. 5. 2012 správní orgán I. stupně nařídil předvedení Ž.N. na 22. 5. 2012 a téhož dne požádal Policii České republiky o realizaci tohoto předvedení. Dne 22. 5. 2012 byla Ž.N. řádně předvedena a téhož dne před správním orgánem I. stupně byla vyslechnuta jako svědek. Výslech proběhl bez přítomnosti účastníků řízení – žalobce a jeho právního zástupce. Dne 30. května 2012 byl žalobce prostřednictvím svého zástupce vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Této možnosti také využil a v písemném vyjádření označil výslech manželky žalobce jako svědkyně za procesně nepoužitelný, jiné skutečnosti než skutečnosti podporující procesní nepoužitelnost tohoto jediného důkazu o naplnění podstaty § 87l odst. 1 písm. c) zák. o pobytu cizinců neuváděl.

Při posuzování tvrzené procesní vady spočívající v porušení ust. § 51 odst. 1 správního řádu vycházel krajský soud z tohoto citovaného ustanovení, podle kterého k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou hodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Podle § 51 odst. 2 správního řádu o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.

Krajský soud ve shodě s právním názorem žalovaného i správním orgánem I. stupně, akceptuje právo žalobce jako účastníka řízení, být přítomen u provádění důkazů zejména výsledku svědků, což účastníkovi garantuje možnost klást svědkům dotazy, vyjadřovat se k výpovědi svědka jako k jednomu z rozhodujících důkazů v řízení prováděných a zvolit vlastní procesní obranu. Krajský soud stejně tak akceptuje právo správního orgánu nepřistoupit k vyrozumění účastníka řízení o provádění důkazu mimo ústní jednání, pokud hrozí nebezpečí z prodlení. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, průběh řízení však nedokládá, že by v rámci provádění důkazů výsledkem Ž.N. dne 22. 5. 2012 hrozilo nebezpečí prodlení, které by reálně mohlo způsobit, že provedení výsledku svědkyně dne 22. 5. 2012 by bylo neodkladné a jeho neprovedení by učinilo provedení takového důkazu neopakovatelným. Krajský soud zdůrazňuje, že předvedení svědkyně Ž. N. na 22. 5. 2012 bylo nařízeno dne 2. 5. 2012 a téhož dne byl příslušný orgán Policie ČR požádán, aby předvedení svědkyně na uvedený den bylo realizováno. Neexistuje žádná reálná překážka, která by bránila správnímu orgánu, aby téhož dne, tj. 2. 5. 2012 současně s nařízením předvedení a s požádáním o předvedení svědkyně k výsledku vyrozuměl o provádění tohoto důkazu mimo ústní jednání žalobce a jeho zástupce. V tomto postupu správního orgánu krajský soud shledává procesní vadu spočívající v porušení závazného procesního postupu při provádění důkazu, který je upraven v § 51 odst. 2 správního řádu.

Krajský soud současně zdůrazňuje, že nikoliv každá procesní vada může ve svém důsledku vyústit v nezákonné rozhodnutí správního orgánu. Proto také soud ve správním soudnictví ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zruší napadané rozhodnutí pro vady řízení pouze v případě, shledá-li podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Při zjištění existence procesní vady však krajský soud neshledal, že v příčinné souvislosti s touto procesní vadou mohl správní orgán dospět k vydání nezákonného rozhodnutí. V posuzovaném případě předmětem řízení bylo posouzení otázky, zda jsou naplněny důvody pro zrušení a zánik platnosti povolení k trvalému pobytu žalobci ve smyslu § 871 odst. 1 písm. c) zák. o pobytu cizinců. Správní orgán I. stupně i žalovaný dospěli k závěru, že žalobce tyto důvody naplnil, neboť se dopustil obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k trvalému pobytu tím, že účelově uzavřel manželství se Ž.N. Ž.N. se také k okolnostem uzavření manželství se žalobcem vyjadřovala v záznamu o podání vysvětlení podle § 61 odst. 1 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, kde uvedla, že v roce 2004 uzavřela sňatek se žalobcem účelově za úplatu 10.000,- Kč. Podrobněji se k okolnostem uzavření manželství se žalobcem vyjadřovala ve své svědecké výpovědi, kterou podala dne 22.5.2012 před správním orgánem I. stupně. Okolnosti uzavření sňatku a okolnosti po uzavření sňatku následující líčila shodně jako při podaném vysvětlení. Tyto okolnosti se staly podkladem pro posouzení naplnění důvodů pro zrušení a zánik platnosti povolení k trvalému pobytu žalobci. Žalobce od doby zahájení řízení o zániku platnosti povolení k trvalému pobytu před správním orgánem I. stupně neuváděl žádné skutkové okolnosti, které by vylučovaly existenci důvodu pro zrušení a zánik platnosti jeho povolení k trvalému pobytu ve smyslu § 871 odst. 1 písm. c) zák. o pobytu cizinců, ani okolnosti, které by alespoň existenci těchto důvodů zpochybňovaly. Žalobce se omezil na formálně procesní kroky, z kterých dovozoval neúčinnost provedeného důkazu výpovědi svědkyně Ž.N. a zpochybnil existenci tohoto důkazu jako celku a dovozoval, že při účinném zpochybnění tohoto důkazu nebude dán hmotně právní důvod pro rozhodnutí o zrušení a zániku platnosti jeho povolení k trvalému pobytu. Žalobce se dovolával zásadní procesní vady řízení před správním orgánem I. stupně, aniž by uváděl další skutečnosti, které by v hmotněprávní rovině mohly přivodit nezákonnost vydaného rozhodnutí a které by mohly vyvrátit existenci důvodů pro zrušení a zánik platnosti povolení k trvalému pobytu. Výrazně jiná situace by nastala, pokud by žalobce při tvrzení existence zásadní procesní vady spočívající v porušení postupu podle § 51 odst. 2 správního řádu současně vyvracel skutečnosti, ke kterým se Ž.N. vyjadřovala v podaném vysvětlení a posléze ve svědecké výpovědi učiněné mimo ústní jednání, kterými by tak vyvracel nebo alespoň zpochybňoval účelové uzavření jeho manželství se Ž.N. s cílem získat povolení k trvalému pobytu. Soudem zjištěná vada řízení proto nebyla způsobilá přivodit nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani rozhodnutí žalovaného. Žalobní výtky mířící na porušení ust. § 51 odst. 2 správního řádu ve vazbě na ust. § 3 správního řádu nebyla soudem shledána důvodnou.

Krajský soud k dalším žalobním výtkám mířícím na porušení § 68 odst. 3 správního řádu a na porušení ust. § 89 odst. 2 správního řádu konstatuje ve stejné obecné rovině, v jaké byly vzneseny, že správní orgán I. stupně ani žalovaný neporušili ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť v odůvodnění vydaných rozhodnutí uvedli důvody výroku rozhodnutí, prezentovali podklady pro jeho vydání a uvedli i úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Žalovaný správní orgán neporušil ani ust.

§ 89 odst. 2 správního řádu, neboť k tvrzené vadě řízení spočívající v porušení § 51 odst. 2 správního řádu nepřihlédl, neboť správně neměl za to, že tato vada by mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupě s právními předpisy.

Krajský soud neshledal za důvodnou ani námitku žalobce mířící na porušení ust. § 174a zák. 326/1999 Sb., ve vazbě na ust. § 2 odst. 3, 4 správního řádu. Správní orgán I. stupně se zabýval otázkou přiměřenosti dopadu vydávaného rozhodnutí z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života. Správní orgán vycházel ze zjištění, že sňatek žalobce se Ž.N. nebyl do doby vydávaného rozhodnutí pravomocně rozveden a vzhledem na prokázanou účelovost tohoto sňatku správní orgán k existenci tohoto manželství nepřisuzoval právní význam při posuzování přiměřenosti zásahu vydaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. V této souvislosti zdůraznil, že žalobce může na území České republiky pobývat i v rámci jiného druhu pobytového oprávnění. Žalobce přitom získal povolení k trvalému pobytu již 23. 12. 2004 v důsledku obcházení českých zákonů. Tento jeho pobyt je nezákonný a nelze proto považovat rozhodnutí za nepřiměřené pro svůj dopad na soukromý a rodinný život žalobce, který v České republice nemá děti ani jiné rodinné vazby. Tímto způsobem se správní orgán řádně vypořádal s podmínkou ust. § 87l odst. 1 *in fine* ve vazbě na ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalovaný správní orgán v této souvislosti neporušil ani ust. § 89 odst. 2 správního řádu, neboť přezkoumával soulad napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupě a řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a to v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Pakliže v odvolání žalobce neuváděl námitky týkající se porušení § 87l odst. 1 *in fine* ve vazbě na § 174a zák. o pobytu cizinců, žalovaný správní orgán na základě úsudku, že veřejný zájem si nežadá širší přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně rámec odvolacích námitek nepřekračoval. Z tohoto důvodu nebyla v řízení porušena ani ust. správního řádu v rozsahu § 2 odst. 3 obsahující zásadu ochrany dobré víry a ani ust. § 2 odst. 4 obsahující zásadu ochrany veřejného zájmu a zásadu individuálně posouzení každé věci a zásadu legitimního očekávání.

Krajský soud shledal žalobu komplexně nedůvodnou a na podkladě § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu také zamítl.

Krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť strana žalovaná s tímto postupem projevila souhlas a žalobce svůj nesouhlas přes písemnou výzvu předsedy senátu nevyjádřil (§51 odst. 1 s.ř.s.).

Vzhledem k tomu, že žaloba v projednávané věci byla Krajskému soudu v Plzni doručena dne 17.7.2014 a kromě uplatněných žalobních bodů její součástí byl návrh na přiznání odkladného účinku žaloby, krajský soud o tomto odkladném účinku žaloby nerozhodoval, neboť rozhodnutí ve věci samé následovalo bezprostředně po splnění podmínek pro rozhodnutí o tomto návrhu, které byly představovány podáním písemného vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku stranou žalovanou. Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby sdílí osud rozhodnutí o žalobě samé a proto krajský soud o tomto návrhu samostatně nerozhodoval.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a přihlíží ke skutečnosti, že strana žalovaná dosáhla v řízení procesního úspěchu, avšak náhradu nákladů řízení neuplatnila.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. října 2014

**JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Helena Kovářiková